

Posudek oponenta bakalářské práce

Autor, práce: Lenka Klímová: Historie zaniklé obce Bučina
Vedoucí práce: PhDr. Jiří Hnilica, Ph.D.
Rok: 2015
Rozsah: 140 stran včetně příloh

Hodnotící kritéria

	<i>splňuje</i>	<i>splňuje z větší části</i>	<i>splňuje z menší části</i>	<i>nesplňuje</i>
Problematika a cíl práce jsou zformulovány a odpovídají zadání a názvu práce.	X			
Metody využití autorem jsou adekvátní vzhledem k cíli práce a tématu.	X			
Autor se opírá o relevantní prameny a literaturu.	X			
Struktura práce je vyvážená a logická.	X			
Zpracování vykazuje rysy originality a vlastního přínosu.	X			
Práce je prosta gramatických a stylistických chyb.		X		
Práce je psána kultivovaným odborným jazykem za použití správné terminologie.	X			
Autor správně cituje.	X			
Autor nic podstatného neopomenul (obsah, úvod, závěr, seznam pramenů použité literatury, anotace v češtině a cizím jazyce, rozsah odpovídá zadání).	X			

Celkové hodnocení (slovně)

Lenka Klímová si za téma své bakalářské práce zvolila historii zaniklé šumavské obce Bučina. Ačkoliv se jedná o velice obtížnou problematiku, neboť k tématu není příliš pramenů, autorka ji zvládla vynikajícím způsobem. Bakalářská práce je logicky strukturována do tří kapitol. První je věnována obecně Šumavě, jejím klimatickým podmínkám a každodennímu životu jejích obyvatel, a to včetně popisu tradičních řemesel, tehdejšího oblékání nebo stravování.

Původně dřevařská obec *Bučina (Buchwald)* představovala svého času nejvýše položenou obec Československé republiky. Její obyvatelé se živili dřevařstvím a řemesly typickými pro horské oblasti Šumavy, od počátku dvacátého století začal nabývat na důležitosti také turismus a v této oblasti vzniklo několik horských hotelů a ubytoven. Autorka vylíčila historii Bučiny velice plasticky. Jelikož neměla dostatek pramenů přímo k dějinám zvolené obce, využívala při psaní práce zdroje popisující život v dalších šumavských vesnicích tohoto regionu, tedy metodu, kterou známe kupříkladu ze studií Zdeňka Smetánky. Bakalářská práce Lenky Klímové tak představuje více než jen historii jedné vesnice, autorka dle mého názoru vytvořila sondu do každodenního života na Šumavě v 19. století a v první polovině 20. století, která je takřka učebnicovou ukázkou mikrohistorické studie.

Oceňuji, že autorka vycházela z širokého spektra pramenů – archivních dokumentů ze Státního okresního archivu v Prachaticích, dobových turistických průvodců, odborné i popularizační literatury o Šumavě, vzpomínek pamětníků a v neposlední řadě též beletristických textů Karla Klostermanna. Zde bych si dovolil podotknout, že o důsledcích kůrovcové kalamity na Šumavě pojednává vedle autorkou citovaných Klostermannových knih *Črty ze Šumavy* a *Ze světa lesních samot* také ještě Klostermannův román *V ráji šumavském*. Autorka používá dle mého zjištění relevantní odbornou i memoárovou literaturu, a to českou a německou, jen bych ještě doporučil vzpomínkovou knihu katolického kněze Karla Fořta, který dle autorčina zjištění sloužil poslední mši v kostele na Knížecích Pláních (s. 73). Fořt posléze působil jako farář české komunity v Mnichově a nelze vyloučit, že udržoval kontakty jak s původními obyvateli *Bučiny*, tak s lidmi, kteří toto území opustili následkem komunistického převzetí moci v únoru 1948.¹

Bakalářská práce Lenky Klímové je psána dosti čtivým, ale zároveň odborným jazykem. Autorka se přesto bohužel nevyhnula některým chybám a formulačním nepřesnostem. Lidé neumírali na Šumavě „díky“ nemocem, ale „kvůli“ nim (s. 8). Německy se *Bučina* nazývala *Buchwald*, jak autorka píše na vícero místech, nikoliv *Buchenwald*, jak je uvedeno (patrně vinou automatického korektora) na straně 23. Místo formulace „bučinský lid“ bych raději volil spojení „bučínští obyvatelé“ (s. 27). Dovolil bych si také polemizovat s autorčinou hypotézou, že Symfonie č. 9 Antonína Dvořáka *Z Nového světa* mohla být inspirována šumavskou vískou Nový Svět u Borových Lad, odkud měla údajně pocházet skladatelova milenka (s. 44). Ze samotné skladby je inspirace americkou kulturou (indiánskou i černošskou) dosti zřejmá. Václav Havel nebyl prvním československým prezidentem, ale českým (s. 47). Německá domobrana ze závěru druhé světové války se nazývala *Volkssturm*, nikoliv *Volkssturn* (s. 53). Poněkud zmateně líčí autorka konec války v Bučině – tvrdí, že američtí vojáci se vrátili, odkud přišli, ačkoliv ve skutečnosti postupovali dále do vnitrozemí (s. 53). Nelze souhlasit s tvrzením, že „v září 1938 zabral Hitler Sudety“ nebo že německá armáda překročila české hranice (s. 58). Autorka se podle mého názoru mohla více věnovat politickému životu v Bučině a volebním výsledkům v této obci, které je možné zjistit z archivních dokumentů. Velice oceňuji obrazovou přílohu práce, která má podle mého názoru vysoce nadstandardní rozsah – tvoří ji více než 150 obrázků a fotografií, z nichž některé jsou umístěny přímo v textu. Taktéž přiložené přepisy rozhovorů s pamětníky představují cenný doplněk textu bakalářské práce.

Bakalářskou práci Lenky Klímové *Historie zaniklé obce Bučina* plně doporučuji k obhajobě.

V Praze, dne 26. srpna 2015

PhDr. Petr Koura, Ph.D.

---

¹ FOŘT, Karel – PAULAS, Jan: *Život voněl člověčinou*. Karmelitánské nakladatelství, Kostelní Vydří 2007.